

УДК 342.9: 351

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.03.2.14>

МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА У КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПУБЛІЧНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ В УКРАЇНІ

Єфіменко К.О.,
аспірантка 3 року навчання
кафедри адміністративного права та процесу
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка,
заступник директора Департаменту
стратегічного планування та інвестиційного розвитку – начальник
відділу відновлення та інвестиційної діяльності
Міністерства культури та стратегічних комунікацій України
ORCID: 0000-0001-5865-5673

Єфіменко К.О. Механізм державно-приватного партнерства у контексті реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні.

Реформування системи управління публічних інвестицій є необхідністю на шляху до євроінтеграції України. При цьому, в кризових умовах постійного пошуку фінансування через військову агресію російської федерації, зокрема для реалізації інфраструктурних та інвестиційних проєктів, Україна стикається з безпрецедентними викликами щодо необхідності модернізації економіки, інфраструктури та системи публічного управління. Важливим стає питання можливості залучення приватного капіталу у сфери економіки, які споконвічно фінансувалися в Україні державою. Механізм державно-приватного партнерства, який так повноцінно і не запрацював до сьогоднішнього дня на території України, на сьогоднішній день стає особливо актуальним. У статті досліджуються організаційно-правові засади реформування системи управління публічними інвестиціями та вплив реформи управління публічними інвестиціями на інститут державно-приватного партнерства в Україні. Досліджено передумови, сутність та завдання реформи управління публічними інвестиціями. Проаналізовано стан реалізації зазначеної реформи. Розглянуто етапи Дорожньої карти реформування управління публічними інвестиціями та визначено подальші кроки, що мають бути здійснені в найближчі роки в Україні. Наведено визначення поняття державно-приватного партнерства та наголошено на необхідності заміни у вітчизняному законодавстві цього терміну на термін «публічно-приватне партнерство» шляхом внесення змін до Закону України «Про державно-приватне партнерство» та інші нормативно-правові акти. Проаналізовано перспективи реалізації проєктів державно-приватного партнерства в контексті реформи управління публічними інвестиціями в Україні. Резюмовано, що перевірка проєктів на можливість реалізації шляхом державно-приватного партнерства, впровадження інструментів стратегічного планування, застосування уніфікованих підходів до підготовки, оцінки та пріоритезації проєктів, зміцнення інституційної спроможності органів влади, цифровізація процесів, що передбачається в ході реформи управління публічними інвестиціями, повинні сприяти підвищенню довіри бізнесу до держави та розвитку інституту державно-приватного партнерства в Україні.

Ключові слова: державно-приватне партнерство, публічно-приватне партнерство, інвестиції, проєкт, управління публічними інвестиціями, публічний інвестиційний проєкт, реформа управління публічними інвестиціями, стратегічне планування.

Yefimenko K.O. The mechanism of public-private partnership in the context of reforming the public investment management system in Ukraine.

Ukraine has to reform the public investment management system on its way to European integration. At the same time, in the crisis conditions of a constant search for funding due to the military aggression of the Russian Federation, in particular for the implementation of infrastructure and investment projects, Ukraine faces unprecedented challenges in terms of the need to modernise its economy, infrastructure and public administration. The issue of attracting private capital to the sectors of the economy that were originally financed by the state in Ukraine is becoming crucial. The mechanism of public-private partnership, which has not been fully implemented in Ukraine to date, is becoming particularly relevant today. The article examines the organisational and legal framework for reforming

the public investment management system and the impact of public investment management reform on the institution of public-private partnership in Ukraine. The prerequisites, essence and objectives of the public investment management reform are described. The state of implementation of this reform is analysed. Special attention is paid in the article to the analysis of the stages of the Roadmap for reforming public investment management. The further steps to be taken in the coming years in Ukraine are identified. The author defines the concept of public-private partnership and emphasises the need to replace the term in the national legislation with the term 'public-private partnership' by amending the Law of Ukraine 'On Public-Private Partnership' and other regulatory legal acts. The author analyses the opportunities of implementing public-private partnership projects in the context of public investment management reform in Ukraine. The author summarises that the verification of projects for their feasibility through public-private partnerships, the introduction of strategic planning tools, the application of unified approaches to the preparation, evaluation and prioritisation of projects, the strengthening of the institutional capacity of public authorities, and the digitalisation of processes envisaged in the course of the public investment management reform should help to increase business confidence in Ukraine and develop the institution of public-private partnership.

Key words: public-private partnership, PPP, investment, project, public investment management, public investment project, public investment management reform, strategic planning.

Постановка проблеми. У зв'язку із воєнними діями на території України виникла потреба не лише у фізичній відбудові, а й у структурній модернізації вітчизняної економіки, інфраструктури та системи публічного управління. Нагальною стала потреба інституційних перетворень в країні, узгоджених з європейськими демократичними цінностями, ринковими принципами та правовими механізмами. Війна в Україні створила безпрецедентні виклики для державного управління, зокрема щодо пошуку фінансування для реалізації інвестиційних проєктів. Крім того, щоб не втратити фінансову підтримку Міжнародного Валютного Фонду (далі – МВФ) Україні потрібно було врахувати рекомендації МВФ та Світового Банку щодо зміни підходів до управління публічними інвестиціями.

Відповіддю на ці виклики стала реформа управління публічними інвестиціями (Public Investment Management, далі – реформа PIM), спрямована на підвищення ефективності, прозорості та стратегічного планування державних інвестицій.

Реформа PIM має забезпечити спрямування державного фінансового ресурсу на ключові проєкти відповідно до пріоритетів Уряду з урахуванням потреб громадян України. При цьому, з огляду на обмеженість державного фінансового ресурсу, особливо актуальним стає питання перспектив реалізації публічних інвестиційних проєктів у формі державно-приватного партнерства (далі – ДПП).

У науковій статті поставлено за **мету** дослідити організаційно-правові засади реформування системи управління публічними інвестиціями в Україні та вплив реформи PIM на інститут ДПП.

Стан опрацювання проблематики. Деякі аспекти реформування системи публічних інвестицій в Україні знайшли відображення у працях Івашко О.А., Смуригіна Є.О., Федюка В.М. та ін. Водночас, питання впливу реформи управління публічними інвестиціями на інститут державно-приватного партнерства залишається недослідженим та потребує вивчення, враховуючи останні зміни в законодавстві України (зокрема, законодавче закріплення в Бюджетному Кодексі України понять «публічні інвестиції», «публічний інвестиційний проєкт», прийняття Урядом Порядку розроблення та моніторингу реалізації середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій держави, Порядку підготовки публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій, Порядку реалізації публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій на державному, регіональному та місцевому рівні, а також затвердження Міністерством фінансів України Методики визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій).

Виклад основного матеріалу. Реформа PIM в Україні є важливим кроком для забезпечення ефективного використання обмежених ресурсів у процесі відновлення України. Зазначена реформа спрямована на створення прозорої, підзвітної та ефективної системи спрямування публічних інвестицій на пріоритетні, стратегічно важливі напрями та на реалізацію соціально важливих проєктів.

Як наголошує у своїй роботі О.А. Івашко сучасними викликами для публічного інвестування в Україні є: ефективне використання ресурсів з мінімізацією корупційних ризиків та втрати коштів, стійкість до змін, що передбачає довгострокове планування, а також громадська довіра (врахування потреб і думок громадськості щодо витрачання публічних коштів) [1, с. 37].

Крім того, враховуючи взяті на себе зобов'язання на шляху до євроінтеграції, Україні важливо щоб проєкти публічних інвестицій були стійкими до впливу зміни клімату та узгоджувалися з цілями сталого розвитку, були здатними задовольнити інвестиційні потреби в регіонах і містах та вирішували територіальні диспропорції.

На сьогодні в Україні існує потреба впровадження узгодженого підходу до інвестування на державному та місцевому рівнях, що передбачатиме спрямування бюджетних коштів на реалізацію стратегічних документів регіонального та місцевого розвитку, які при розробленні повинні враховувати стратегічні пріоритети держави.

Крім того, в Україні поширеною є проблема нестабільного фінансування інвестиційних проєктів, зокрема інфраструктурних. Спостерігається значна кількість випадків витрачання бюджетних коштів на розробку проєктно-кошторисної документації, яка не була в подальшому використана, а з плином часу або втратила актуальність, або потребує коригування. Ряд проєктів було реалізовано частково (напівзбудовані об'єкти не приносять соціально-економічного ефекту, а більше того спричиняють виникнення нових витрат на їх утримання). По ряду проєктів було припинено бюджетне фінансування на одному з етапів їх реалізації, через що виникла заборгованість перед підрядними організаціями, які стягують кошти із державних замовників з урахуванням пені та штрафних санкцій у судовому порядку, тим самим збільшуючи вартість таких інвестицій для держави. Також, непоодинокими є випадки спрямування публічних коштів без чіткого розуміння джерел утримання створюваних об'єктів.

В Україні спостерігається відсутність дієвих механізмів оцінки впливу інвестицій та неякісне управління державними активами, недостатня кваліфікація кадрів з питань управління публічними інвестиціями, особливо на місцевому рівні.

Вирішення зазначених вище проблем є завданнями реформи РІМ, яка охоплює комплексний підхід до управління інвестиціями і, зокрема, передбачає:

1) стратегічне та середньострокове планування – проєкти мають відбиратися на основі узгоджених пріоритетів та в межах бюджетної рамки. Підготовка Середньострокового плану пріоритетних інвестицій здійснюється у поєднанні з Бюджетною декларацією;

2) впровадження уніфікованих процедур оцінки проєктів – незалежно від джерел фінансування, запроваджуються єдині критерії оцінки проєктів, в першу чергу, з метою визначення їх економічної доцільності;

3) формування єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій – всі проєкти, що претендують на державне фінансування, повинні подаватися ініціаторами через Єдину цифрову інтегровану інформаційно-аналітичну систему управління процесом відбудови об'єктів нерухомого майна, будівництва та інфраструктури (далі – система DREAM) та проходити встановлені процедури оцінки. Інформація про проєкти буде зібрана в одному місці та стане доступною для всіх;

4) інституційне забезпечення – створено Стратегічну інвестиційну раду під головуванням Прем'єр-міністра України, у складі членів Кабінету Міністрів [2], яка координує визначення пріоритетів, та розширено повноваження і функції Мінекономіки, Мінфіну та Мінрозвитку. Передбачається навчання фахівців, які залучені до роботи із публічними інвестиційними проєктами.

Впровадження реформи РІМ має на меті дозволити не лише оптимізувати використання обмежених державних ресурсів, а й гарантувати прозорість використання ресурсів перед платниками податків та міжнародними донорами. В підсумку реформа РІМ має стати основою для стійкого економічного зростання в Україні та досягнення довгострокових цілей сталого розвитку.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 червня 2024 р. № 588-р затверджено План заходів з реалізації Дорожньої карти реформування управління публічними інвестиціями на 2024–2028 роки (далі – Дорожня карта) [3]. Згідно з Дорожньою картою реформа РІМ реалізується в два етапи:

I. Підготовчий етап (2024–2025 рр.). Цей період фокусується на створенні правових, інституційних та технічних основ для впровадження нової системи управління. Передбачається: унормування визначення публічного інвестиційного проєкту, створення Стратегічної інвестиційної ради, оновлення регламентів на всіх рівнях, формування Середньострокового плану пріоритетних інвестицій та уніфікація підходів до підготовки, оцінки та відбору публічних інвестиційних проєктів, створення єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій, вдосконалення середньострокового бюджетного планування та управління зобов'язаннями, посилення ролі Мінекономіки, Мінфіну і Мінрозвитку у формуванні інвестиційної політики, цифровізація IT-архітектури для управління інвестиціями та впровадження навчання для фахівців з управління публічними інвестиціями.

II. Етап впровадження (2026–2028 рр.). Метою цього етапу є повноцінна реалізація нової моделі управління інвестиціями. Передбачається: затвердження та реалізація Середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій, підтримка актуальності єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій, подальше удосконалення середньострокового бюджетного планування публічних інвестицій, забезпечення підготовки, оцінки і відбору публічних інвестиційних проєктів на основі уніфікованих процедур, цифровізація процесу управління публічними інвестиціями, а також розбудова спроможностей з управління публічними інвестиціями, включаючи створення спеціалізованих підрозділів, центрів експертизи, механізмів залучення зовнішньої оцінки.

На виконання Дорожньої карти вже реалізовано низку ключових заходів, зокрема у 2024 році згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 09 серпня 2024 р. № 903 «Деякі питання підготовки, подання, оцінки та критеріїв пріоритезації концепцій публічних інвестиційних проєктів на 2025 рік» у 2024 році було внесено в систему DREAM, пріоритезовано концепції інвестиційних проєктів та схвалено Стратегічною інвестиційною радою Єдиний проєктний портфель здійснення публічних інвестицій (на 2025 рік).

У 2025 році (згідно із взятими зобов'язаннями перед ЄС) Верховною Радою України внесено зміни до Бюджетного кодексу, що інтегрували управління публічними інвестиціями в бюджетний процес [4], а Кабінетом Міністрів України постановою від 28 лютого 2025 р. № 527 затверджено ряд порядків: Порядок підготовки публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій (далі – Порядок підготовки ПІП); Порядок оцінки публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій; Порядок формування єдиного проєктного портфеля публічних інвестицій держави (регіону, територіальної громади) і галузевого (секторального) проєктного портфеля держави (регіону, територіальної громади); Порядок реалізації публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій на державному, регіональному та місцевому рівні.

Постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2025 р. № 294 затверджено Порядок розроблення та моніторингу реалізації середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій держави. А постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2025 р. № 232 утворено Міжвідомчу комісію з питань розподілу публічних інвестицій та затверджено її положення, а також Порядок розподілу коштів державного бюджету на підготовку та реалізацію публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій. Крім того, цією постановою визнаються такими, що втратили чинність, ряд постанов Кабінету Міністрів України, що регулювали питання державних інвестиційних проєктів.

Також, Міністерством фінансів України наказом від 28 лютого 2025 р. № 131, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 09 квітня 2025 р. за № 541/43947, затверджено Методику визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій (далі – Методика № 131).

До кінця травня 2025 року очікується затвердження Середньострокового плану пріоритетних публічних інвестицій, що має забезпечити узгодження інвестиційних потреб із бюджетними обмеженнями, а до кінця грудня 2025 року очікується ухвалення секторальних стратегій для покращення розподілу ресурсів. Стратегії базуватимуться на пріоритетах та бюджетних лімітах, сформованих відповідно до оновленого Єдиного проєктного портфеля.

Наступними кроками будуть:

I. До кінця 2025 року:

а) ухвалення змін до законодавства для покращення інтеграції управління публічними інвестиціями у середньострокове бюджетне планування та управління фінансовими ризиками, що охоплюють: (i) використання та облік багаторічних бюджетних зобов'язань та умовних зобов'язань за публічними інвестиційними проєктами; (ii) визначення умовних зобов'язань, які можуть виникнути в результаті ДПП; (iii) управління фінансовими ризиками, пов'язаними з публічними інвестиціями, та їхнє розкриття; та (iv) складання бюджетів на публічні інвестиції на місцевому рівні;

б) завершення створення IT-інфраструктури та посилення інституційної спроможності залучених органів державної влади;

II. У 2026–2028 рр.: будуть впроваджені заходи, визначені для етапу впровадження Дорожньої карти, зазначені вище.

Отже, поточний стан реалізації реформи УПІ демонструє значний поступ у формуванні сучасної інституційної та нормативної рамки. Подальші кроки будуть зосереджені на повній інтеграції інвестиційного планування у бюджетний процес, цифровізації управління та розбудові людського капіталу.

При цьому, варто дослідити вплив реформи РІМ на інститут ДПП в Україні.

Бюджетним кодексом України з урахуванням змін, внесених Законом України від 16 січня 2025 року № 4225-IX «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо актуалізації та удосконалення деяких положень», визначено, що публічними інвестиціями є кошти державного (місцевого) бюджету, у тому числі отримані у вигляді міжнародної технічної допомоги, кошти, залучені під державну (місцеву) гарантію, капітальні інвестиції державних унітарних підприємств та господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі (крім банків), комунальних унітарних підприємств, установ, організацій, крім тих, які здійснюються за рахунок власних коштів таких підприємств, товариств, установ і організацій, що спрямовуються на створення (придбання), реконструкцію, технічне переоснащення основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів, очікуваний строк корисної експлуатації яких

перевищує один рік, а також виплати за договорами, укладеними в рамках державно-приватного партнерства [4].

ДПП – це форма співпраці між органами державної влади та/або органами місцевого самоврядування (державними партнерами) та приватними партнерами, яка здійснюється на договірній основі з метою задоволення публічного інтересу, має довгостроковий характер (від 5 до 50 років) та передбачає розподіл ризиків, ресурсів та відповідальності між сторонами з метою підвищення рівня якості надання публічних послуг. При цьому, розподіл ресурсів може передбачати як фінансування проєкту з боку приватного партнера, так і держави.

Варто зазначити, що для країн ЄС та Північної Америки і Австралії широковживаним є термін «Public-Private Partnerships» (PPP), що буквально означає «публічно-приватне партнерство» (ППП), в той час як Україна разом з більшістю пострадянських країн оперує поняттям «державно-приватне партнерство» (ДПП) [5].

На пострадянському просторі поняття ДПП традиційно тлумачиться крізь призму домінування держави як провідного суб'єкта відносин з бізнесом (і громадянським суспільством). Це значною мірою зумовлено ментальним спадком централізованої моделі управління. Водночас, на шляху євроінтеграції Україні доцільно провести «декомунізацію» відповідних категоріальних понять, адаптуючи їх до сучасної парадигми публічного врядування.

Західна дефініція «Public» у контексті «Public Private Partnership» охоплює ширше коло суб'єктів, включаючи не лише державні інституції, а й органи місцевого самоврядування та інституції громадянського суспільства. У свою чергу, «Private» означає участь бізнес-структур, метою яких є не лише отримання прибутку, а й формування соціального капіталу через участь у реалізації публічних проєктів. Такий підхід відображає сучасне розуміння партнерства як взаємодії рівноправних суб'єктів у процесі вироблення та реалізації публічної політики.

З огляду на зазначене доцільно внести відповідні зміни до вітчизняного законодавства щодо заміни терміну «державно-приватне партнерство» на термін «публічно-приватне партнерство» шляхом внесення змін до Закону України «Про державно-приватне партнерство» та ряду інших нормативно-правових актів (наприклад, Бюджетного Кодексу України, Закон України «Про оренду землі», Порядок проведення аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2011 року № 384, Методику аналізу ефективності здійснення державно-приватного партнерства, затверджену Наказом Міністерства економіки України 14.12.2021 № 1067, та ін.).

Отже, публічні інвестиції можуть приймати форму традиційних інфраструктурних проєктів або ДПП.

Постановою Кабінету Міністрів України від 07 лютого 2025 р. № 127 передбачено, що бюджетні кошти можуть спрямовуватися на здійснення державною організацією «Агенція з питань підтримки державно-приватного партнерства» заходів з ідентифікації публічних інвестиційних проєктів, що можуть бути реалізовані на умовах державно-приватного партнерства [5].

Порядок підготовки ПП, що прийнято Урядом згідно з методологією «Модель п'яти кейсів», яка рекомендована Великою двадцяткою як краща практика для підготовки, оцінки та реалізації проєктів та програм публічних інвестицій, передбачає обов'язкову перевірку проєктів на можливість реалізації шляхом ДПП (якісну та кількісну оцінку придатності проєкту для ДПП). Методикою № 131 передбачений порівняльний аналіз ефективності проєкту із залученням приватного фінансування та без такого залучення (value-for-money), що дозволяє визначити, чи є залучення приватного фінансування більш доцільним та таким, що забезпечить найкращу чисту приведену вартість проєкту для державного партнера порівняно з іншими альтернативними варіантами фінансового забезпечення реалізації проєкту, у тому числі порівняно з реалізацією проєкту шляхом проведення публічних закупівель, з урахуванням розподілу відповідних ризиків [7].

Отже, зазначені законодавчі зміни стимулюватимуть розвиток інституту ДПП, оскільки щоб реалізувати проєкт потрібно буде довести що його фінансування з бюджету є доцільнішим за реалізацію проєкту на умовах ДПП.

Однією з важливих переваг проєктів ДПП, в яких передбачається здійснення публічного фінансування, є здатність підвищувати ефективність управління проєктами завдяки залученню висококваліфікованих фахівців і новітніх технологій з приватного сектора, що дає змогу поліпшити якість надання публічних послуг, скоротити витрати та терміни на їх надання. Впровадження публічних інвестиційних проєктів в формі ДПП може забезпечити оптимізацію процесів, модернізацію систем контролю та обліку коштів у державних структурах.

Разом з тим, проєкти ДПП – це довгострокові проєкти, а однією із причин, що гальмує розвиток інституту ДПП на території України, є відсутність належного стратегічного планування. Потенційні інвестори мають пересторогу співпрацювати з державою за відсутності стратегічного бачення по-

дальшої співпраці. При цьому, важливим моментом є забезпечення державою фінансової сталості таких проєктів. Реформа РІМ має нівелювати зазначені ризики та сприяти розвитку інституту ДПП в Україні.

Також, система DREAM забезпечить набір технічних інструментів для полегшення підготовки та оцінки публічних інвестиційних проєктів та стане банком публічних інвестиційних проєктів, в тому числі з використанням механізму ДПП, що має сприяти підвищенню довіри громадськості і бізнесу.

Висновки. Отже, значні потреби відновлення в Україні, в тому числі враховуючи обмеженість внутрішніх та зовнішніх фінансових ресурсів для їх задоволення через триваючі бойові дії, додатково підсилюють потребу у стійкій та ефективній системі управління публічними інвестиціями.

Впровадження реформи РІМ має забезпечити ефективне використання бюджетних ресурсів, підвищення продуктивності та конкурентоздатності економіки, зменшення дисбалансу у розвитку регіонів та сприяти появі додаткових робочих місць.

Обов'язкова перевірка проєктів на можливість реалізації шляхом ДПП, впроваджена в ході реформи РІМ, має сприяти запуску інституту ДПП в Україні.

Впровадження інструментів стратегічного планування, застосування уніфікованих підходів до підготовки, оцінки та пріоритезації проєктів, зміцнення інституційної спроможності органів влади, цифровізація процесів, що мають бути реалізовані в ході реформи РІМ, повинні сприяти підвищенню довіри бізнесу до держави та розвитку інституту ДПП в Україні, що в свою чергу стане важливим кроком на шляху до сталого економічного розвитку та відновлення України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Івашко О. Сучасна парадигма дослідження публічних інвестицій. *Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України*. 2023. № 6 (164). С. 33–38. URL: [https://ird.gov.ua/sep/sep20236\(164\)/sep20236\(164\)_033_IvashkoOA.pdf](https://ird.gov.ua/sep/sep20236(164)/sep20236(164)_033_IvashkoOA.pdf).
2. Про утворення Стратегічної інвестиційної ради: постанова Кабінету Міністрів України від 14 травня 2024 р. № 549. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/549-2024-%D0%BF#Text>.
3. Про затвердження плану заходів з реалізації Дорожньої карти реформування управління публічними інвестиціями на 2024–2028 роки: розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 червня 2024 р. № 588-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/588-2024-%D1%80#Text>.
4. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
5. Лаврентій Д.С. Публічно-приватне партнерство: категоріально-понятійний аналіз. *Державне управління: удосконалення та розвиток*: Електронний журнал. 2017. № 10. URL: <http://surl.li/nahyz>.
6. Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 травня 2019 р. № 407: постанова Кабінету Міністрів України від 7 лютого 2025 р. № 127. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/127-2025-%D0%BF#Text>.
7. Методика визначення джерел і механізмів фінансового забезпечення публічних інвестиційних проєктів та програм публічних інвестицій: наказ Міністерства фінансів України від 28 лютого 2025 р. № 131, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 09 квітня 2025 р. за № 541/43947. URL: <https://ips.ligazakon.net/document/RE43947>.